

שער הזוהר – בולעטין 17

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

ארגון מוקדש לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתוב:
בחיבורא דא יפקון מן גלותא, וכל המעורר ללמוד זוהר הקדוש
מקרב בזה ביאת משיח צדקיננו במהרה בימינו אמן
חודש שבט תשס"א

שאלה: אמור נא לי, האם בעל תשובה גם כן מותר לו לעסוק בספר הזהר?

והאם לתקן נשמתו המקוקלת לא אוכל לצאת בלימוד חכמת הנגלה לבד?

תשובה: בעל תשובה צריך להתנהג לעסוק הרבה בפשטי התורה ובעיקר בהלכותי' לדעת הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון, עד שיהי' בקי בכל הלכות התורה, ועם כל זה דוקא בעל תשובה שבמקום שבעלי

תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בה (ראה זוהר חק לישראל פרשת

חיי שרה) צריך לקחת לו קצת זמן לעסוק בגירסת ספר הזהר (ובפרט הזוהר של חק

לישראל) לטהרת נפשו. וכמוהו בעבודת הקודש להחיד"א ובקב הישר ושבט

מוסר, ועוד שאחד מהדברים הגדולים הוא שהבעל תשובה יעסוק בזיכוי

הרבים, ואם יטעום את ספר הזוהר, אז ידע את אשר לפניו ויעורר את כל

הבעלי תשובה שילמדו ספר הזוהר הקדוש ואז יזכו לתשובה שלימה

באמת

לימוד הזוהר מונע גלגול הנשמה

(א) עיקר בריאת האדם שילמוד חכמת הנסתר

א"ר אלעזר קוב"ה ברא ליי לבר נש ברזא דחכמתא, ועבד ליי באומנותא סגי, ונפח באנפוי
נשמתא דחיי למנדע ולאסתכלא ברזין דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריי, כד"א כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, ולכבודי בראתיו דייקא. (זהר ח"ב דף קנ"ה ע"א)

(ב) דיבורי הזוה"ק הם קישוטי נפש החיים לנשמת האדם

ואני תמהתי על בעלי הבתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא
יעמדו באשמורת וכו', אם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות למה ימנע עצמו מזה ולומר

איזה דפין מן הזוה"ק, כי כל דיבורים אלו הם קשוטי הנפש חיים לנפשו. (היכל הברכה דברים פסוק י')

ג) כל אות ואות מהזוהר הוא תיקון לנשמה

ספר הזהר מלא מוסר, וכל אות ואות שלו הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (נוצר חסד פרק ד' משנה כ')

ד) צריך לטרוח בפרד"ס התורה עד היכן שיכול להשיג, ואם לאו נשמתו תתגלגל עוד פעם

א. בענין עסק התורה ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ר"ת פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד בכל בחי מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרוח ולעשות לו רב שילמדנו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצות, וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של פרד"ס כנז'. (שער המצות להאריז"ל דף א')

ב. הששית היא מצוה פרטיית, והיא לעסוק בתורה, והיא שקולה כנגד כל המצות, כי ת"ת כנגד כולם, ויש בה ד' פירושים שסימנם פ'ר'ד'ס'י פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריך לטרוח ולעסוק בכולם עד מקום שיד שכלו מגעת, ויבקש לו רב שילמדהו, ואם חסר אחת מארבעתם כפי השגתו יתגלגל על זה. (שער הגלגולים הק' י"א, דף י"ד ע"א)

ג. דע כי האדם מחוייב לעסוק בתורה בד' מריגות שסימנם פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריך שיתגלגל עד שישלים אותם. (שם סוף הקדמה י"ו)

ה) הרח"ו הי' צריך לעסוק תמיד בכל יכלתו בספר הזהר מפני שבאחד מגלגוליו לא האמין בזה

אמר לי רבינו האריז"ל, כי לסיבה שהייתי בגלגול אחד מן הקודמים בלתי מאמין בחכמת ספר הזהר, שצריך עתה שאעסוק תמיד בכל יכולתי בחכמת ספר הזהר, ושזה הוא העיקר הגדול שאני צריך לעשות עתה בגלגול זה. גם אמר לי, כי לסיבה הנז"ל צריך אני שלא אקשה קושיות רבות בזהר עד אשר אלמד עמו זמן ידוע אצלו, ואח"כ יהי' לי רשות להקשות ולשאול כל מה שאני רוצה לחקור ולידע בספרי הזהר. (רבינו חיים וויטאל ז"ל בשער הגלגולים דף מ"ט ע"ב)

ו) אליהו הנביא אמר לרשב"י שבדור האחרון יתפרנסון מתורתו שתהי' מתוק לנפש ומרפא לעצם

א. אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין נשמות וכמה מלאכים ושכינתא עילאה עטרא על כולהו, ואמר לרשב"י:

רבי רבי, אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, בענפין דילך דאינון אברין קדישין, כמה עופין שריין תמן דנשמתין קדישין, כגוונא דלעילא דאתמר ביי ובענפיה ידורון צפרי שמיא, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד אתגלייא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניי וקראתם דרור בארץ וגוי. (תיקו"ז תיקון ו' בסופו)

ב. כי זהו הפרנסה, שיבינו ויהנו לאורו מתוק לנפש ומרפא לעצם, כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטהרה נשמתו, עכ"ז הסגולה דבגיניי וקראתם דרור היא כשיתפרנסון וילמדו פיי המאמרים. (כסא מלך לתיקו"ז שם)

ג. עפ"י הנ"ל בתיקו"ז, אשר הנשמות שלמעלה והאנשים שלמטה יתפרנסו ע"י הזהר הקדוש, עפ"י יבואר מש"כ בזהר (ח"ג דף רל"ב ע"א) שאמר הרע"מ לרשב"י: בוצינא קדישא אשלים מילולי דרזין דחיבורא קדמאה לפרשא לון, דהא כל מארי מתיבתאן דלעילא ומארי מתיבתאן דלתתא כולהו מזומנין למשמע מילין אלין מפומך ופירושין דילך, דהא חדוה ופורקנא יתער בהון לעילא ותתא.

ז) "המאור שבה מחזירו למוטב" - הכוונה לתורת הסוד

במסי' סוטה (דף כ"א): עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה, ופיי רש"י: לכבות את האהבה זו תורה, דכתיב הביאני אל בית היין, ודגלו עלי אהבה, יין סוד, עכ"ל.

ונראה דרש"י בא להשמיענו כדברי רבותינו מתלמידי הבעש"ט הקדוש זי"ע, כי מש"כ בתורה המאור שבה מחזירו למוטב, לא על פלפולי התורה הנגליות לנו בלבד נאמרו הדברים, דהרי עינינו רואות ההיפך הרבה פעמים בעוה"ר, וכמ"ש בזה בס' דרך אמת להה"ק מוהר"ר פייביש מזבריזא זי"ע, וכן בשארי ספה"ק, ובפרט בספרי המעוררים ומלהיבים לבות בניי ללימוד חכמת האמת, וכמו בס' סור מרע ועשה טוב והוספות מהרצ"א זי"ע ודומיהן, עיי"ש דעיקר קאי על מי שלומד ומאמין בפנימיות התורה וסודותי אשר טמונים בתורה, אז יזכה בלימודו לדביקות בהשי"ת והמאור שבה מחזירו למוטב. וז"ש רש"י בפירושו על הך דאין עבירה מכבה תורה דהיינו אהבה שנקרא יין סוד כנזכר.

וכן מצאתי כדברים האלו בירושלמי חגיגה (פ"א הלכה י') הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו השאור שבה היי מקרבן לתורה, ופיי בקרבן העדה: המאור שבה רמז לסודות החכמה, עיי"ש. וזה שנאמר בש"ס דילן (פסחים דף ג' ע"ב ובפתיחתא דמד"ר איכה) המאור שבה. ובירושלמי הנז' איתא "השאור" שבה, היינו המעמיד, שהוא עיקרו סודות התורה, כמ"ש בקרבן העדה דהעיקר הם הנסתרות, זהו מחזיר למוטב כנז' כו'. (דברי תורה מהדורא ב' סי' ט') ועיין עוד מש"כ בסי' קל"ו, ובדברי תורה מהדורא ד' סימן קי"ג.

וועד לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש